

„Tělo Syna je nám předané Písmo“

Pane, ať se sytí tvým slovem a její ústa přetéka tvou moudrostí, ať je tvé slovo světlem pro její život, ať vede její smýšlení a rozhodování, ať jí hoří srdce vždy, když ty promlouváš.

Vyznání (Žalm 119 (118), 105-112)

Svítilnou mým nohám je tvé slovo * a světlem mé stezce.
Přisáhám a pevně si umiňuji, * že budu dbát na tvá spravedlivá rozhodnutí.
Jsem velmi soužen, Hospodine, * dej mi život podle svého slova.
Sliby mých úst přijmi, Hospodine, * a nauč mě svým rozhodnutím!
Můj život je stále v nebezpečí, *ale nezapomínám na tvůj zákon.
Bezbožníci pro mě nastavili léčku, * ale nezbloudil jsem od tvých nařízení.
Mým dědictvím navěky jsou tvá přikázání, * neboť jsou radostí mého srdce.
Přiměl jsem své srdce plnit tvé příkazy, * trvale a přesně.
Sláva Otci...

3. Dialog s Ježíšem Životem

Chceme ti děkovat za tvé podivuhodné dílo našeho spasení, které slavíme v těchto dnech. Děkujeme ti za to, že jsi přišel na svět, abys hledal ztracenou ovci, kterou je člověk, abys ho přivedl zpět k Otci. Děkujeme ti za to, že jsi pro nás zemřel, byl vzkříšen a pro vždy jsi tady mezi námi. Děkujeme ti za náš křest.

Každá vysloví své křestní jméno a zpívá se píseň:

Buď chválen, Pane můj, buď chválen, Pane můj.

Tady u tvých nohou chceme také prosit za celý svět. Za ty, kteří tě ještě neznají, kteří chodí po mylných cestách, protože není nikdo, kdo by jim ukázal ty správné. Dej se jim poznat jako ses dal poznat emauzským učedníkům.

Spontánní přimluvy, zvl. za ty, kteří ještě Ježíše neznají.

Společná modlitba na závěr: Ježíši, učiň z nás své opravdové učedníky, ať můžeme kráčet cestami světa a celým svým životem tě hlásat. Buď vzděky s námi, žij v nás.

Píseň na závěr:

Jesus Christ, you are my life, alleluia alleluia.
Jesus Christ, you are my life, you are my life, alleluia.

Píseň na výstav: Právě teď

Právě teď je chválit Pána čas, být svatyní jeho Svatého Ducha.
Svou důvěru slož u něj a chválu Bohu vzdej
sláva Páně toto místo naplní.

Ref.: Pána chval, Pána chval, Pána chval, Pána chval.

On přebývá ve chválách svého lidu, má rád, když jeho jméno vzýváme,
svou důvěru slož u něj a začni chválit jej,
sláva Páně toto místo naplní.

Ref.: ... tak Pána svého chval.

Z posynodálního dokumentu

„Slovo se stalo tělem“ (Jan 1,14). Věčné a božské Slovo vstupuje do prostoru a času a nabývá lidskou tvář. Slova bez tváře nejsou dokonalá, protože neumožňují setkání v plnosti, jak připomínal Job, když dospěl na konec svého dramatického hledání: „Jen z doslechu o tobě jsem slýchal, teď však jsem tě spatřil vlastním okem“ (42,5). (...) Kristus je „Slovo, které je u Boha a je Bůh,“ je „věrným obrazem neviditelného Boha, dříve zrozeným než celé tvorstvo“ (Kol 1,15); je tím, kdo nám zjevil Boha, jehož nikdo nikdy neviděl (srov. Jan 1,18).

Společná modlitba

Ježíši, jsme tady před tebou, tak blízko, jak tys byl po boku emauzských učedníků. Klaníme se ti jako našemu jedinému Mistru, jako tomu, kdo nám otevírá mysl i srdce k chápání Boží Pravdy a Lásky. Poslán naším Nebeským Otcem jsi přišel, abychom mohli vidět Boha a nalezi v tobě opravdový život a abychom ho měli v hojnosti. Ať je velebeno tvé nejsvětější jméno, v kterém máme všichni spásu.

Chvilé ticha

Bible je Božím slovem, a proto k jejímu pochopení potřebujeme působení Ducha svatého. Ten nám dává zahlédnout Boží slovo, oděné ve slovech lidských.

Píseň: Effatha

Otvírej našemu Pánu, otvírej, přichází k nám,
otvírej bratřím a sestrám dokořán.
Otvírej svatému Duchu, otvírej, přichází k nám,
otvírej Božímu slovu dokořán. Effatha! Effatha!

Z evangelia podle Lukáše

Lk 24,13-35

Ještě ten den se ubírali dva z nich do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak „ho poznali při lámání chleba.

1. Naslouchám Ježíši Pravdě

Zde si můžeš poznačit slovo, které tě oslovuje:

.....

2. Kráčím s Ježíšem Cestou

„Doufali jsme, ale ...“: jak málo stačí, aby tvá víra byla nalomena slovem či skutkem někoho jiného; kam kladeš svou důvěru; na čem stojí tvá víra...?

„Vykládal jim Písma“: jak čteš Písmo a prohlubuješ si jeho znalost; pozornost při kázání, četba vhodných knih, společná četba a meditace s přáteli, v rodině...

„Ještě tu hodinu se vydali na cestu“: orientuje slyšené, čtené a porozuměné slovo směr tvého života? Prolínají se okamžiky modlitby do tvého každodenního „běhu“?

Z papežova poselství mládeži

V Pánově pohledu je jádro celé křesťanské zkušenosti. Křesťanství není v první řadě morálkou, nýbrž zkušeností s Ježíšem Kristem, jenž nás osobně miluje. V této lásce spočívá zdroj celého křesťanského života a hlavní důvod pro evangelizaci: pokud jsme se opravdu setkali s Ježíšem, nemůžeme se vzdát toho, abychom o něm vydávali svědectví těm, kteří se ještě neseťkali s jeho pohledem! Křesťanská víra znamená setkání s Kristem, živou Osobou, která dává životu nový rozměr, a tím rozhodující směr. A když se srdce mladého člověka otevře Božím plánům, není už nikterak namáhavé rozpoznat a následovat jeho hlas.

Z poselství k XXV. světovému dni mládeže, 28. 3. 2010

Gesto, kterým chceme naznačit, že skutečně toužíme po tom, oč prosíme: Každá se svou bibli v ruce předstoupí před eucharistii a přiloží si bibli k ústům, k čelu a na srdce. Ostatní se spolu za ni (pomalu) modlí: